

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.243 van 7 november 2003
in de zaak A. 143.625/XIV-17.435.**

In zake : XXX,
 verblijvende te 8200 SINT-ANDRIES BRUGGE,
 Centrum voor illegalen
 Zandstraat 150

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 6 november 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 oktober 2003;

Gelet op de beschikking van 7 november 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 november 2003, om 15 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. PISON die, loco advocaat A. LE MAREC, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending opwerpt van de artikelen 6 en 13 van het E.V.R.M., dat de verzoekende partij aanvoert dat haar recht op een eerlijk proces werd geschonden, alsmede haar recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, dat de bestreden beslissing tot doel heeft haar zodra mogelijk terug te leiden naar haar land van herkomst terwijl zij de mogelijkheid heeft een aanvraag tot regularisatie in te dienen, dat zij meent voldoende redenen te hebben die een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in België rechtvaardigen nu zij cursussen Nederlands heeft gevolgd en goed is ingeburgerd, nu de regularisatieaanvraag van haar ouders is goedgekeurd en nu zij bij haar ouders kan blijven wonen die allebei werk hebben en dat derhalve moet worden gewacht tot de verzoekende partij alle middelen om een wettig verblijf in België te bekomen heeft uitgeput en er meerbepaald een beslissing inzake het verzoek tot regularisatie is tussengekomen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij de voorgehouden schending van de artikelen 6 en 13 van het E.V.R.M. niet nader toelicht dan met de bewering dat zij geen effectief rechtsmiddel kan doen gelden tegen de bestreden beslissing; dat de verzoekende partij er aan voorbijgaat dat zij met de huidige procedure zeer snel een beroep kan doen op een onafhankelijk jurisdictioneel orgaan; dat de verzoekende partij prima facie het motief van de bestreden beslissing, namelijk dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder de vereiste documenten, in casu een geldig paspoort voorzien van een geldig visum, niet aanvecht;

Overwegende dat verzoekende partij voor het overige enkel verwijst naar een mogelijke “regularisatie” van haar verblijfstoestand; dat de bestreden beslissing

echter dateert van 31 oktober 2003, terwijl de verzoekende partij slechts een aanvraag tot machtiging voor verblijf van meer dan zes maanden met toepassing van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) heeft ingediend op 3 november 2003; dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing alleen al om die reden geen rekening kon houden met voormelde aanvraag; dat de verzoekende partij prima facie evenmin aannemelijk maakt dat de verwerende partij de eventualiteit van een latere aanvraag in de bestreden beslissing moest betrekken, laat staan op welke wijze de aangehaalde bepalingen van het E.V.R.M. zouden zijn geschonden door zulks niet te doen; dat prima facie de thans bestreden beslissing de behandeling van de met toepassing van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet ingediende aanvraag niet in de weg staat; dat het enige middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting in een bijkomend middel de schending opwerpt van artikel 8 van het E.V.R.M., van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht; dat zij niet aantoont dat zij zulks niet in het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kon doen en dat zulks des te meer klemmt nu in deze procedure de rechten van de verdediging reeds tot het strikte minimum zijn herleid; dat het ter terechtzitting aangevoerde middel onontvankelijk is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven november tweeduizend en drie, door :

de HH.

C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.